

Олена Валентинівна РАЄВНЄВА

д.е.н., проф., зав. кафедри, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0260-4249>e-mail: olena.raev@gmail.com**Ольга Іванівна БРОВКО**

к.е.н., доцент кафедри, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0136-9355>e-mail: ol.iv.brovko@gmail.com**Су ЖУЙ**

аспірантка, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-8321-5838>e-mail: Surui0929@gmail.com**ЕКОНОМІЧНА ПОВЕДІНКА ПІДПРИЄМСТВА: АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ВИЗНАЧЕННЯ ДЕФІНІЦІЇ**

Статтю присвячено аналізу дефініції «економічної поведінки підприємства». Подано і обґрунтовано авторський підхід до розуміння економічної поведінки. Визначено, що вона є специфічною категорією, яка описується двома аспектами: перший – економічна поведінка залежить від змін зовнішнього середовища підприємства; другий – економічну поведінку пов'язано зі схильністю підприємства до менш ризикованих реакцій на зовнішні та внутрішні збурення. Розуміння економічної поведінки з цих двох аспектів дасть змогу підвищити ефективність прийняття рішень в умовах обраної траєкторії розвитку підприємства.

Ключові слова: економічна поведінка, підприємство, управління, розвиток, рішення, стратегія

ВСТУП

В умовах гіпердинамічного та ризикованого ринкового середовища економічний розвиток країни залежить від ефективної діяльності кожного підприємства, ефективність функціонування якого досягається за рахунок правильно обраної стратегії економічної поведінки. Економічна поведінка підприємства формується залежно від стану об'єкта, на який впливають численні, слабо чи сильно формалізовані внутрішні і зовнішні фактори. Зростання впливу факторів невизначеності та нестабільності на формування економічної поведінки суб'єктів господарювання в умовах ринкової економіки свідчить про необхідність пошуку нових інструментів аналізу та оцінювання обраної стратегії економічної поведінки підприємства в короткостроковому та довгостроковому періодах.

На різних підприємствах економічна поведінка може суттєво відрізнятись і якщо керівництво компаній не буде враховувати типи поведінки, то може виникнути ситуація, яка призведе до протиріччя між характером економічної поведінки та комплексом дій з прийняття й реалізації ефективних управлінських рішень. У дослідженні економічної поведінки підприємств не повинні цікавити проблеми, пов'язані з тим, діють підприємства у своїй господарській діяльності чи абсолютно раціонально, чи обмежено раціонально, чи змінно раціонально, – тобто розв'язання такої проблеми лежить в основі теоретичних суперечок між представниками неокласичної економічної теорії, інституціоналізму чи біхевіоризму.

Відповідно до теоретичних положень інституціоналізму ключовою ціллю економічної поведінки підприємства є оцінювання на основі аналізу рівня й динаміки трансакційних витрат та їхня мінімізація, однак для цього немає відповідної статистичної бази. Багатьма вченими вважається, що у зв'язку з відсут-

ністю необхідної статистичної бази, яка необхідна для проведення дослідження, найефективніше застосовувати показники економічної поведінки суб'єкта господарювання, що відображено в результатах їхньої господарської діяльності та які, по суті, є наслідком їхньої економічної поведінки. Так, алгоритм визначення економічної поведінки суб'єкта господарювання у системі взаємодії з іншими сферами має вигляд на рис. 1.

Рис. 1. Алгоритм визначення економічної поведінки суб'єкта господарювання

Так, економічна поведінка суб'єкта господарювання визначається насамперед величиною його економічного потенціалу, а сам економічний потенціал будь-якого підприємства є результатом його економічної поведінки за попередні періоди. Зі свого боку глобальні трансформаційні процеси, що супроводжуються різними етапами розвитку вітчизняних підприємств і відображають радикальні зміни різних аспектів їхньої життєдіяльності, дають підстави для постійного дослідження визначення категорії «еконо-

мічна поведінка» та «економічна поведінка підприємства».

МЕТА статті – дослідження підходів вітчизняних та зарубіжних вчених до розуміння економічної поведінки підприємства та визначення передумов її формування у короткостроковому та довгостроковому періодах функціонування суб'єкта господарювання.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

У статті застосовано діалектичний метод пізнання економічних явищ, методи системного аналізу і синтезу, методи порівняння та узагальнення, компаративний аналіз. Інформаційною базою дослідження є наукові роботи вітчизняних і зарубіжних вчених, автореферати дисертаційних досліджень, монографії, наукові посібники, матеріали періодичних видань та Internet-ресурси.

РЕЗУЛЬТАТИ

Дослідженням сутності та особливостей категорій «економічна поведінка» та «економічна поведінка підприємства» займалися багато відомих вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів, серед яких доцільно виділити: Н. Шибаєва, Г. Капленко, Н. Карачина, Г. Соколова, Ю. Заїка, А. Кудінова, В. Войтко, М. Войнаренко, О. Малиш, А. Верещагін, А. Сміт, А. Маршал, Г. Шмоллер, Ж.-Б. Сей, Г. Саймон, Р. Лукас, Н. Уоллес, М. Фрідмен, Ф. Кейтан, Дж. Сакс, Р. Коуз, Д. Норт, М. Вебер, Й. Шумпетер, В. Зомбарт, Р. Акофф, Е. Чандлер, Р. Зельтен та ін. Однак сучасне динамічне середовище вимагає нових досліджень у визначенні сутності категорії «економічна поведінка підприємства», а також її взаємозв'язку з формуванням комплексу управлінських рішень у діяльності суб'єктів господарювання.

Перші визначення окремих аспектів економічної поведінки подано у роботах неінституціоналістів, але більш детально розкрили сутність економічної поведінки монетаристи, серед яких є М. Фрідмен, Ф. Кейтан, Дж. Сакс. Вони доповнили теорію фірми теоретичними положеннями з адаптивних очікувань як квінтесенції попереднього досвіду функціонування суб'єкта господарювання [14].

Так, Р. Лукас і Н. Уоллес, представники теорії «інформаційної економіки», доповнили теорію фірми теоретичними положеннями про раціональні очікування підприємств, які формуються не лише під впливом їхнього попереднього досвіду, а й оцінок перспектив розвитку економіки загалом та самого підприємства. Дослідники вважають, що саме цими раціональними очікуваннями й визначається економічна поведінка підприємства як у короткостроковій, так й довгостроковій перспективі [15].

Г. Саймон, Р. Сайера і Дж. Марча дали початок новому напрямку в економічній теорії – поведінковому (біхевіоризму). Їх складниками є теорії, які описують прийняття рішень підприємствами з акцентом саме на особу, яка приймає рішення. Появу цих напрямів досліджень викликано недоліками в теоретичних засадах неокласичної економічної науки. Оскільки в основі цих теорій лежить постулат раціональності економічної поведінки, то виникає необхідність у співставленні теоретичних моделей поведінки підпри-

емств з їх реальною поведінкою на ринку [10].

Р. Зельтен зробив значний внесок у розвиток теорії біхевіоризму – визначив три рівні моделей прийняття рішень підприємствами: 1) на основі звички; 2) на основі уяви; 3) на основі логічних роздумів. Якщо треба прийняти просте рішення, включається лише сила звички, якщо складніше – сила уяви, якщо ще складніше – сила логічних роздумів. На його думку, саме таким є алгоритм прийняття рішень, зокрема стосовно економічної поведінки підприємств [16].

Американський професор Х. Лайбенштайн розширив межі теоретичних положень біхевіоризму, ввівши категорію змінної раціональності поведінки суб'єктів господарювання. Він довів, що фірми, як і особи, поводять себе більш чи менш розсудливо залежно від обставин, в яких вони знаходяться або функціонують [10].

Крім розглянутих вище підходів та наукових шкіл до визначення сутності «економічна поведінка підприємства» є й інші. Багатьма вченими акцентовано увагу на тому, що проблема чіткого висвітлення сутності поведінкових засад розвитку підприємств потребує більш глибокого у методологічному змісті аналізу та здійснення системних сучасних досліджень. Так, наприклад, Г. Беккер і Т. Шульц [1], стверджують, що економічна поведінка є універсальною домінантою людської поведінки в будь-яких формах, де є ситуація вибору між обмеженими ресурсами. Погоджуючись із вищенаведеним трактуванням, можна вважати, що економічна поведінка є універсальною домінантою поведінки будь-якого підприємства.

Серед вітчизняних вчених дослідження сутності економічної поведінки підприємства активно ведуться протягом останніх десятиріч – перші ґрунтовні наукові праці у цьому напрямі з'явилися на початку ХХІ ст. Спочатку більшість з них мали загальний характер, зараз у дослідженнях українських вчених все більше висвітлюються особливості економічної поведінки підприємств різних галузей народного господарства.

Так, В. Дементьев стверджує, що економічна поведінка підприємства істотно формується під впливом системи влади, в рамках якої функціонує й яка включає контроль і вплив з боку одних агентів та підпорядкування з боку інших [4]. Н. Шибаєва у своїх дослідженнях визначає економічну поведінку як впорядковану сукупність дій суб'єктів господарювання, спрямовану на досягнення економічних цілей в умовах специфічних господарських систем з урахуванням ціннісних установок [9]. В. Войтко застосовує категорію «поведінка» відповідно до виробничої організації і визначає її на основі міждисциплінарного підходу як «...характер дії людей та їх угруповань, що здійснюються під впливом певних факторів в тих чи інших умовах діяльності. Управління поведінкою організації розглядається як вплив на характер дії організації через введення в дію визначеної системи факторів для упорядкування її внутрішньої організованості та взаємодії з навколишнім середовищем» [3].

Г. Капленко у своїх дослідженнях визначає економічну поведінку підприємства як "...стратегічно визначений напрям взаємопов'язаних, цілеспрямованих тактичних дій, методів, способів і реакцій на непередбачуваний розвиток подій і зростаючу конкуренцію з метою забезпечення реалізації конкретно визначених

цілей і місії підприємства в обраній сфері діяльності" [6]. Під економічною поведінкою підприємства Г. Соколова [10] розуміє поведінку, пов'язану з вибором економічних альтернатив задля раціонального вибору, в якому мінімізуються витрати і максимізується чистий дохід суб'єкта господарювання.

У своїх дослідженнях О. Малиш дає відмінне від інших визначення економічного управління ринковою поведінкою підприємства. Автор вважає, що це «сукупність процесів формування, обґрунтування і застосування підприємством підходів, способів та методів економічного маневрування керованими параметрами діяльності підприємства з метою забезпечення результативності його функціонування в ринковому просторі» [11]. З цього виходить, що у дослідженні економічної поведінки підприємств його предметом можуть бути лише керовані параметри його діяльності, а некеровані не слід брати до уваги.

А. Верещагін під економічною поведінкою підприємства розуміє діяльність організаційно-оперативного або стратегічного характеру з досягнення цілей господарюючого суб'єкта, яка основана на виявленні пріоритетних завдань розвитку, зборі та дослідженні інформації про ринки, конкуренти та їх стратегії, визначенні, критичному аналізі, коригуванні та втіленні конкретних способів реалізації цілей і завдань фірми [2]. Головною відмінністю даного трактування від інших є те, що автор робить висновок про необхідність врахування в економічній поведінці підприємств інформації про ринки, конкурентів та їх стратегії.

Багато вітчизняних вчених не обмежуються вузьким трактуванням поняття «економічної поведінки підприємства» у проведенні власних наукових досліджень. Наприклад, О. Кузнецов дійшов висновку, що типологію поведінки суб'єктів ринкової економіки може бути побудовано на основі розвитку методологічного підходу Дж. Мута та Р. Лукаса. Такий підхід розрізняє адаптивні очікування та раціональні очікування. Адаптивні очікування, що лежать в основі монетаристської концепції розвитку економіки, полягають в тому, що господарюючі суб'єкти формують свої рішення і свою поведінку залежно тільки від минулого досвіду і вилученої з нього інформації. Майбутнє є тут лише зліпком з минулого. Але такий підхід неадекватний сучасній постіндустріальній економіці, її динамізму і глибоким соціально-економічним зрушенням. Раціональні очікування, на думку автора, складаються з урахуванням інформації як минулих періодів, так і поточного періоду, зокрема прогнозної інформації про перспективи розвитку економіки. Майбутнє тут виходить з минулого досвіду, збагачується теперішнім досвідом і певною мірою передбачається. Саме по лінії розмежування адаптивних і раціональних очікувань проходить ризик, яка відділяє адаптивну поведінку господарюючих суб'єктів від їх перспективної поведінки. Якщо адаптивна поведінка готова лише відтворити минулий досвід, то перспективна поведінка орієнтована на творчість нового досвіду [5]. Виокремлення короткострокової та довгострокової економічної поведінки підприємства дає змогу поглиблювати, деталізувати аналіз цього процесу в умовах ринкової економіки.

Головною причиною відмінностей у визначенні сутності категорії «економічна поведінка підприємства» полягає у наявності різних підходів до розуміння теорії підприємства. Так, у дослідженні економічної поведінки підприємства Л. Саакова стверджує, що розвиток нової інституційної теорії дає змогу повному побачити підприємство як найважливішого учасника процесу задоволення споживчих цінностей, і якщо класична теорія економіки розглядала підприємство як систему з перетворення вихідних ресурсів у готову продукцію (основна функція підприємства – виробнича), то інституційна теорія розглядає підприємство як пучок контрактів або домовленостей між учасниками процесу створення цінностей [16]. В. Цепенко вважає, що вивчення економічної поведінки підприємства є необхідним і важливим, оскільки вона являє собою основу для прийняття управлінських рішень [12]. Н. Карачин у своїх роботах дотримується твердження, що процес формування економічної поведінки підприємства має відтворювати такий взаємозв'язок: стратегія підприємства → стратегічна поведінка підприємства → економічна поведінка підприємства [7].

Деякі автори доводять, що економічна поведінка пов'язана насамперед зі сформованою стратегією підприємства та постає інструментом її реалізації. Так, Г. Капленко [6] економічну поведінку підприємства трактує як стратегічно визначений напрям взаємопов'язаних, цілеспрямованих тактичних дій, методів, способів і реакцій на непередбачуваний розвиток подій і зростаючу конкуренцію з метою забезпечення реалізації конкретно визначених цілей і місії підприємства в обраній сфері діяльності.

Інший підхід у визначенні сутності категорії «економічна поведінка підприємства» є у Ю. Заїки [5], під якою розуміється стратегічно визначений напрям взаємопов'язаних, цілеспрямованих дій, методів і способів для реалізації пріоритетних цілей підприємства в умовах адаптації до змін, що пов'язано з вибором раціональних економічних альтернатив, в якому мінімізуються витрати і максимізується чистий дохід.

У дослідженні економічної поведінки підприємства у сучасних умовах господарювання А. Кудінова пропонує виділяти три рівні економічної поведінки: стратегічного (постановка цілей), тактичного (різні етапи життєвого циклу) та ситуативного (реакція на конкретну ситуацію) [10]. В умовах нестабільного зовнішнього середовища такий підхід є доцільним, оскільки більшість науковців пов'язують економічну поведінку підприємства із максимізацією результатів. У дослідженні економічної поведінки з урахуванням результативності рішень передусім необхідно визначити, на що вона впливає та від чого залежить.

ВИСНОВКИ

Дослідження еволюції розуміння сутності категорії «економічна поведінка підприємства» відбувалось за двома напрямками: за об'єктом (обумовленість поведінки умовами, обставинами, ситуацією, системою відносин) і за суб'єктом (залежність поведінки від інтересів, цінностей, потреб, мотивів, стереотипів). Аналіз наявних підходів у трактуванні поняття «економічна поведінка підприємства» дав змогу дійти висновку, що серед вітчизняних та зарубіжних вче-

них специфічні риси економічної поведінки підприємства переважно визначаються на підставі поєднання неокласичного та інституціонального підходів до розуміння цієї дефініції.

За результатами компаративного аналізу літературних джерел сформовано авторське тлумачення цього поняття. Так, під економічною поведінкою підприємства доцільно розуміти поєднання цілеспрямованих і спонтанних управлінських реакцій, що відтворюють сутність та характер економічного розвитку підприємства у короткостроковій та довгостроковій перспективі, яка зумовлена синергетичним впливом об'єктивних і суб'єктивних факторів внутрішнього й зовнішнього середовища та спрямована на досягнення цілей розвитку суб'єкта господарювання з урахуванням його потенційних та реальних ресурсних можливостей.

Підтримуючи думку Н. Карачин, вважаємо, визначення економічної поведінки повинно стосуватися варіативного та стабільного складника як у короткостроковому, так і у довгостроковому періодах. У короткостроковому періоді економічну поведінку підприємства спрямовано на вирішення поточних рішень з метою максимізації їх результативності, у довгостроковій перспективі економічна поведінка підприємства може змінювати, коригувати стратегічні плани і служить додатковим фактором адаптивного коригування майбутньої траєкторії розвитку підприємства. Формування майбутньої траєкторії розвитку підприємства відбувається під впливом факторів зовнішнього і внутрішнього середовища, зокрема певних правил, формальних і неформальних обмежень.

Список використаних джерел

1. Андриєнко Н.М. Модель адаптивної поведінки підприємства як відкритої системи. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 3. С. 188–193.
2. Войнаренко М.П. Фактор економічної поведінки у діяльності підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2011. №6. Т. 1. С.61-65.
3. Войтко В.В. Управління поведінкою організації (на прикладі промислових підприємств): автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.06.01. Харків, 2004. 21 с.
4. Демєтьєв В.В. Влада в системі економічних відносин: автореф. дис. ... д-ра. екон.наук: 08.01.01. Донецьк, 2004. 31 с.
5. Заїка Ю.А. Концептуальні підходи до управління економічною поведінкою торговельних підприємств. *Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності* : збірник наукових праць: у 2-х вип. Маріуполь, 2012. Вип. 1. Т. 1. С. 223-228.
6. Капленко Г.В. Формування економічної поведінки підприємств: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.06.01. Львів, 2005. 20 с.
7. Карачина Н.П. Економічна поведінка машинобудівних підприємств: автореф. дис. ... докт. екон. наук: 08.00.04. Львів, 2012. 48 с.
8. Кулинич М.Б. Цифрова трансформація вітчизняних підприємств сучасних умовах. *Економіка, управління та адміністрування*. 2019. № 3 (89). С. 8–15.
9. Мороз О.В., Карачина Н.П., Острий І.Ф. Сучасність та перспективи дослідження економічної поведінки підприємств. *Економіка та держава*. 2017. № 4. С. 16–20.
10. Петришин Л. П. Економічна поведінка сільськогосподарських підприємств мінливого середовищі розвитку: монографія. Львів: Сполом, 2021. 442 с.
11. Удачина К.О. Моделювання економічної поведінки суб'єктів господарювання: автореф. дис. ... канд. матем. наук: 08.00.11. Дніпро, 2017. 22 с.
12. Цапенко В.Ю. Економічна поведінка підприємств як основа для прийняття управлінських рішень. *Бізнес Інформ*. 2014. №11. С. 313-317.
13. Чміль Г.Л. Трансформація поведінки економічних суб'єктів споживчого ринку в умовах цифровізації. *Сучасні реалії економічного розвитку регіонів, галузей, підприємств, бізнесу*: монографія /за ред. Л.М. Савчук, Л.М. Бандоріної. Дніпро, 2020. С. 374–383. URL: <https://elib.hduht.edu.ua/handle/123456789/5862>
14. Чміль Г.Л. Адаптивна поведінка суб'єктів споживчого ринку в умовах цифрової трансформації економіки: теорія, методологія та практика: монографія. Харків, 2021. 377 с.
15. Advances in Behavioral Economics / ed. C.F. Camerer et al. Princeton University Press, 2003.
16. Udachyna K. O., Bendorina L. M., Savchuk L. M. Modelling the economic entity behaviour in the framework of the selected strategy. *Economic Annals-XXI*. 2017. № 164 (3–4). pp. 85–89. URL: <http://soskin.info/userfiles/file/Economic-Annals-pdf/DOI/ea-V164-19.pdf>

References

1. Andrienko N.M. Model of adaptive behavior of the enterprise as an open system. *Global and national economic problems*. 2015. Issue 3. pp. 188–193 (in Ukrainian).
2. Voinarenko M.P. The factor of economic behavior in the activity of enterprises. *Bulletin of the Khmelnytskyi National University*. 2011. No. 6. T.1. pp.61-65. (in Ukrainian).
3. Voitko V.V. Management of organizational behavior (on the example of industrial enterprises): abstract. ... PhD in economic sciences: 08.06.01. Kharkiv, 2004. 21 p. (in Ukrainian).
4. Dementiev V.V. Power in the system of economic relations: abstract. ... Doctor of economic sciences: 08.01.01. Donetsk, 2004. 31 p. (in Ukrainian).
5. Zaika Yu.A. Conceptual approaches to the management of economic behavior of trade enterprises. *Theoretical and practical aspects of economics and intellectual property: a collection of scientific works*: in the 2nd issues. Mariupol, 2012. Issue 1. Vol. 1. pp. 223-228. (in Ukrainian).
6. Kaplenko H.V. Formation of economic behavior of enterprises: abstract. ... PhD in economic sciences: 08.06.01. Lviv, 2005. 20 p (in Ukrainian).
7. Karachina N.P. Economic behavior of machine-building enterprises: abstract. ... Doctor of economic sciences: 08.00.04. Lviv,

2012. 48 p. (in Ukrainian).

8. Kulynych M.B. Digital transformation of domestic enterprises in modern conditions. *Economy, management and administration*. 2019. No. 3 (89). pp. 8–15. (in Ukrainian).

9. Moroz O.V., Karachyna N.P., Ostyri I.F. Modernity and prospects of the study of the economic behavior of enterprises. *Economy and the state*. 2017. No. 4. pp. 16–20. (in Ukrainian).

10. Petryshyn L.P. Economic behavior of agricultural enterprises in a changing environment of development: monograph. Lviv, 2021. 442 p.

11. Udachyna K.O. Modeling of the economic behavior of economic entities: abstract. ... PhD in mathematics: 08.00.11. Dnipro, 2017. 22 p. (in Ukrainian).

12. Tsapenko V.Yu. Economic behavior of enterprises as a basis for making managerial decisions. *Business Inform*. 2014. No. 11. pp. 313-317. (in Ukrainian).

13. Chmil H.L. Transformation of the behavior of economic subjects of the consumer market in conditions of digitalization. *Modern realities of economic development of regions, industries, enterprises, business*: monograph / ed. L.M. Savchuk, L.M. Bandorina. Dnipro, 2020. pp. 374–383. URL: <https://elib.hduht.edu.ua/handle/123456789/5862> (in Ukrainian).

14. Chmil H.L. Adaptive behavior of consumer market subjects in the conditions of digital transformation of the economy: theory, methodology and practice: monograph. Kharkiv, 2021. 377 p. (in Ukrainian).

15. *Advances in Behavioral Economics* / ed. C.F. Camerer et al. Princeton University Press, 2003.

16. Udachyna K. O., Bandorina L. M., Savchuk L. M. Modelling the economic entity behaviour in the framework of the selected strategy. *Economic Annals-XXI*. 2017. № 164 (3–4). pp. 85–89. URL: <http://soskin.info/userfiles/file/Economic-Annals-pdf/DOI/ea-V164-19.pdf>

Olena RAIEVNIEVA

Doctor of Economics, Professor, Head of department, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0260-4249>

e-mail: olena.raev@gmail.com

Olha BROVKO

PhD in Economics, Associate Professor of department, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0136-9355>

e-mail: ol.iv.brovko@gmail.com

Su ZHUI

postgraduate student, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-8321-5838>

e-mail: Surui.0929@gmail.com

ECONOMIC BEHAVIOR OF THE ENTERPRISE: ANALYSIS OF THE ESSENCE OF THE DEFINITION

The paper is devoted to a comparative analysis of modern definitions of the definition "economic behavior of an enterprise" by domestic and foreign scientists. The main reason for the differences in defining the essence of the category "economic behavior of the enterprise" is the existence of different approaches to understanding the theory of the enterprise. Based on the results of a comparative analysis of literary sources, the author's interpretation of this concept was formed. It is determined that economic behavior is a specific category, which is described by two aspects: the first – economic behavior depends on changes in the external environment of the enterprise; the second – economic behavior is associated with the tendency of the enterprise to less risky reactions to external and internal disturbances. It has been proved that such a propensity does not depend on the operating conditions of the enterprise; therefore, it can be considered a stable component of the enterprise's behavior in the short and long term. Understanding economic behavior from these two aspects will improve the efficiency of decision-making in the conditions of the chosen trajectory of the enterprise's development. The paper proves that the economic behavior of a business entity is determined primarily by the value of its economic potential, and the economic potential of any enterprise is the result of its economic behavior in previous periods.

Keywords: *economic behavior, enterprise, management, development, decision, strategy*